חוק האנטומיה והפתולוגיה, תשי"ג -- 1953

פירושים ו. בחוק זה -

שהוכרו – אוניברסיטה או בית ספר לרפואה בישראל שהוכרו – אוניברסיטה או בית ספר לרפואה בישראל שהוכרו על פי פקודת מתעסקים ברפואה, 1947 ג.

כיתור נויות

2. גוייתו של אדם שהסכים בכתב כי תשמש למטרות מדעיות, וכן גוייתו של אדם שהרשאי לדרוש אותה לפי התקנות לא דרש אותה תוך הזמן ובדרך שנקבעו בתקנות – מותר לבתרה בבית ספר לרפואה לצרכי לימוד ומחקר.

חובות הודעה ומסירה

3. מי שברשותו גויה כאמור בסעיף 2, יודיע על כך לבית הספר לרפואה וימסרנה לו לפי דרישתו. תוך הזמן ובדרך שנקבעו בתקנות; אך אין הוראה זאת חלה על מי שהגויה נמסרה לו לשם קבורה בלבד.

אי תחולת

4. הוראות הסעיפים 8 (2) ו־22 (6) (א) של פקודת בריאות העם, 1940 ², לא יחולו על גויה כאמור בסעיף 2 ובמקומם יבואו הוראות שייקבעו בתקנות.

הוראות פקודת בריאות העם

5. (א) לא יאוחר משנה מהיום שבו נתקבלה הגויה בבית הספר לרפואה יובאו הגויה וחלקיה המבותרים לקבורה לפי דיני העדה הדתית שעמה נמנה המת ובית הספר לרפואה ישא בכל הוצאות הקבורה.

קבורה

(ב) מותר לבית הספר לרפואה לשמור על הגויה או על חלקים ממנה. אם הסכים לכך הנפטר בכתב, או אם הרשאי לדרוש אותה לפי התקנות לא התנגד לכך תוך הזמן ובדרך שנקבעו בתקנות.

ניתוחי אנטוטיה פתולונית

6. מותר לרופא לנתח גויה לשם קביעת סיבת המוות או כדי להשתמש בחלק ממנה לריפויו של אדם, אם נקבע בתעודה שנחתמה על ידי שלושה רופאים שהוסמכו לכך בהתאם לתקנות, כי הניתוח משמש לאחת המטרות האמורות.

עונשיו

7. (א) המוסר גויה לבית ספר לרפואה שלא נתמלאו לגבה הוראות סעיף 2, המבתר גויה שלא ברשות בית ספר לרפואה או המנתח גויה שלא לפי הוראות טעיף 6, דינו – מאסר שלוש שנים או קנס 1500 לירות או שני הענשים כאחד.

(ב) העובר על הוראות סעיף 3 (א). דינו — מאסר שנה אחת או קנס (ב) העובר על הוראות סעיף 5 לירות או שני הענשים כאחד.

8. שר הבריאות ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לבי־ צועו, לרבות תקנות בדבר מתן הודעה על המוות.

ביצוע ותקנוח

חוק זה לא יפגע בהוראות פקודת חוקרי סיבות מוות י.

סיינ

משה שרת יוסף סרלין שר החוץ שר הבריאות ממלא מקום ראש הממשלה

יצחק בן־צבי

נשיא המדינה

[•] נתקבל בכנסת ביום מ"ו באלול תשי"ג (20 באוגוסט 1953); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרשמו בהצעות חוק 162 מיום י"ח באייר תשי"ג (3.5.53), עמ' 183.

ע"ר מס' 1637 מיום 30.12.47, תוס' 1, עמ' 262.

^{2°} ע"ר מס' 1065 מיום 20.12.40, חוס' 1, עמ' 191.

חוקי א"י, כרך א', פרק כ"ו, עמ' 367.